

Abadia de Sant Martí

de

Riells del Montseny

+

30 de novembre de 1954.

Al Sr. Lluís Mre MILLET.- Barcelona.

Caríssim i admirat amic en el Crist: Temps enrera vaig rebre la vostra lletra, donant-me compte de la visita que féreu amb En Saperas al nostre Prelat, que us agraeixo moltíssim. El meu intent ha estat venir-vos a veure, i parlar, nos amb nos, de les impressions rebudes, que veig, per bé meu i honor vostre, que foren cordials i excel·lents. Però passen els dies, i tement, a la vegada, no trobar-vos a casa vostra per les vostres tasques, no trobo altra manera que fer-vos quatre mots d'agraïment per tota la bona fe que ha guiat els vostres passos.

No sé si la meva preocupació pertocant l'afer d'aquella dama originallíssima i extravagant, pot haver-me afectat pel que en diríem vidre d'augment en la meva parpella lírica, o potser la manca de col·lotge amb algú d'aquí dalt, impossible, per ara, de trobar-lo... No sé. El fet és que jo rebo les patacades, i he adoptat una actitud de silenci, que s'apropa a la virtut, i fa que la meva boca eviti, emmudint, complicacions enutjoses. El -- que sí puc constatar és que la dama aquella ha anat perdent terreny, s'esllavissa per moments, i no li queda altre remei que callar o pirar. No és, això, i per ventura meva, una victòria? Donem temps al temps, que esborra tantes tretes i mesquineses, i tot es resoldrà, Déu volent.

Renovo, doncs, el meu més pregon agraiment, i un dia ja em deixaré caure a casa vostra, i, si podem veure'ns, serà bo parlar de l'anècdota, que així podríem dir, de la dama fulminant i terra d'escudelles.

Ací teniu aquella cançó nadalenca que m'havíeu demanat.

Amb records a la vostra muller i fills, sabeu el pregon afecte del vostre

Mossèn Pere

NADALA DEL PECADOR

M'he perdut en la tenebra
i ara trobo el camí dret.
Dorm, Infant, que entre la gebre
floriran rosa i blauet.

Dorm a pleret!

Per a fer la meva estrena,
heus ací un bon formatget:
galta ardent de bona esmena,
tarongers de Natzaret.

Dorm a pleret!

He copsat la teva flaire
que m'eixampla el cor estret.
- Bressa'l, aire, de bon aire,
parla d'Ell a tot indret.

Dorm a pleret!

L'alegria de Maria
em sadolla fam i set.
Dorm, Infant, que en trencar el dia
assaonará el goret.

Dorm a pleret!

Ah! Tu, que ets Rei de l'aurora,
tens, per únic jaç bla i net:
per bressol, la menjadora;
per coixí, la nit i el fred.

Dorm a pleret!

Els pastors vénen suara.
Reverdí de goig l'avet.
L'amor crema l'atzavara
pel gran foc del Paraclet.

Dorm a pleret!

Mn. Pere RIBOT.

CANÇÓ DE LA ROSA DE NADAL
A MUNTANYA

Entre la mula i el bou,
floreix la Rosa!

Quina olor d'humilitat
ha vestit el teu Imperi!
El temps ha donat el Blat
i el Raïm del gran Misteri.

L'Esperit mou
el vel d'Esposa.
Entre la mula i el bou,
floreix la Rosa!

Tota la tenebra es fon
a la falda de Maria.
Tot nadaleja, que el món
es deixonda amb el nou dia.

Tot em commou!
Ves quina cosa:
entre la mula i el bou,
floreix la Rosa!

La Verge, tota roser,
com l'abraça, amb les mans fines!
- Feu-li, mans, de blanc bolquer,
que no el punyin les espines.-

¿Sentiu un nou
càntic d'alosa?
Entre la mula i el bou,
floreix la Rosa!

Trenca el plor, Infant, en la nit
i deixonda els membres lassos.
La terra es torna esperit
si glatiu en els meus braços.

Oh diví jou
que no fa nosa!
Entre la mula i el bou,
floreix la Rosa!

Nostre alè gronxa el bressol
i l'Aurora no té espera.
Dorm l'Infant, i el rossinyol
refila la Primavera.

Oh foc! Oh rou
damunt la llosa!
Entre la mula i el bou,
floreix la Rosa!

Tot l'amor que cova el Cel
fa estremir nostres entranyes.

- Saltirona, Emmanuel!

Brinca, Anyell, per les Muntanyes!

Fa sol i plou,
i el Cel es posa
entre la mula i el bou.
Floreix la Rosa!

Rf.

Amadeu Vives

Sr. Lluís Me MILLET.

"Orfeó Català"

Amadeu Vives, l.

BARCELONA

1708

569

Abadia de Sant Martí de Riells del Montseny

(Per Breda - prov. de Girona)

Bisbat de Barcelona